

մանակամիջոցում, ցոյց է տալիս մեր զբաղ-
րոցների անկախութիւնը, վերին աստիճանի ան-
հատաւոր վիճակը: Իսկ երբ մի հաստատու-
թեան գոյութեան պայմանները ժամանա-
կաւոր են, երբ կառավարիչ է նորա յարա-
տեսութիւնը, երբ հասարակութիւնը չը գի-
տէ թէ վարչ էլ թաղըն ժողովուրդ է իրան,
թէ դարձեալու է երեւոյ նրանից, այդ զեպ-
քում բնականաբար ոչ ոք չէ ուզում լըծո-
րէն ոչ զբաղվել հասարակական որեւէ կուր-
տուրական հաստատութեան առաջադիմու-
թեան և զարգացման և ոչ էլ զբա մասնա-
ւանդ ապահովութեան խնդրով:

Այսպէս էլ երբ է մեր զարգացման զբ-
ժարդ վիճակն անցնում և դեռ այժմ էլ
հասարակութեան յիշողութիւնից չեն ան-
ցել նրանց մարտիրոսական անցեալի տպա-
ւորութիւնները:

Անա թէ ինչու համար մեր զարգացման
առաջադիմութեան գործը միշտ կազմել է և
այժմ ևս զարգացման ներկայ անսխախ-
ձելի վիճակը դարձրել է մամուլի և հոգեւոր
խիշտանութեան բարձրագոյն ներկայացուցիչ
Վեհափառ ուղարկութիւնը իր վրա:

«Մշակի» վերջին առաջնորդողները, նը-
ւերված վերոյիշեալ իմ գրքին, առանձնապէս
շեշտում են հայ ուսուցչութեան անապա-
հովութիւնը, իրեն գլխաւոր պատճառներէց
մէկը մեր զարգացման յետամնացութեան:

Եւ իբրեւ, երբ ուսուցչական ծառայու-
թեան նման մի շատ դժուարին, ծանր աշ-
խատանքը չէ վարձատրուում կամ գնահատու-
մում այնպէս, որ գտնէ հնարաւորութիւն
տալ հայ ուսուցչին համեստ մարդկայնի
կարողութիւնը և ծերութեան կամ հիւան-
դութեան ժամանակ յոյս ունենալու: որ
կայ մի հաստատութիւն, որ դարձեալ է
արտադրութեան ապահովութեան խնդրով
և չի թողնի հայ ուսուցչին համեստ խելա-
գարութեան և ցնորանքների մէջ թափառել
փորձելու իր գոյատեւութիւնը փորձելու
փորձելու իր գոյատեւութիւնը փորձելու
աղանդներ, կամ թրջանաւոր անուարարի
ընկնել բոսիւրների միջնաւոր գիշերային
ապաստանում և կամ ծերութեան հասա-
կում աղիւսելու, իբրեւ տրոհութիւն, գտնէ
գործակաւորութիւնը պաշտօն իր նախկին աշա-
կեւութին, իսկ յետագայում հարստացած և
հայ ուսուցչութիւնը արձանագրող ու ծաղ-
րող բառերով վաճառականին, այն ժամա-
նակ ուսուցչական ապագայից դառնում է
միայն մի ժամանակեւոր պաշտօնավար, որ
մինչև աւելի ևս ապահով ու լաւ վար-
ձատրուող տեղ գտնելը մեր թէ դիմումա-
ւոր և թէ անդիմում ուսուցչիներին համար:

Անա թէ ինչ է ներկայացնում մեր ու-
սուցչական ապագայից ոչ թէ միայն ծիսա-
կան ստորին, այլև մինչև իր միջնակարգ
և մասնաւոր ապահովութիւնը պարզեցնում:

Ճանախի տարիներով մեր միջնակարգ
և մինչև իսկ ստորին զարգացման փուլը
ի շարքէ ապահովութեան և կամ լաւ վար-
ձատրողները, ինչպէս օր. Ներսիսեան զարո-
ցը, Գեորգեան ճնամարտը և այլք ծառայել
են մեր ամեն տեսակ նորաւարտ համալ-
սարանականների համար իբրեւ մի ժամա-
նակաւոր կայան, որտեղ հեշտութեամբ
ուսուցչական պաշտօն են ստացել լաւ ուս-
ճիւններով և իրանց ապահովելով աղքատե-
րին են նրանք և ուսուցչութիւն արել
այնքան ժամանակ, մինչև որ, ուսուցչու-
թեան անողը եթէ գիշերը եղել է բոլոր կամ
իրաւաբան, ձեռք է բերել լաւ պրակտի-
կա կամ չափ պաշտօնը, կամ հինգ տարին
լրացրել է, որպէս իրաւաբանը ստանայ
իրաւունք՝ կրելու երկուստեւ-հաստատու-
տարի տնտեսութիւնը: Ներկայումս էլ այս բանը
անում են ոչ թէ միայն նորաւարտ հա-
մալսարանականները, այլ և չաւարտածներն
ու դեռ ուսանող անուն կրողները...

Ել չենք խօսում այլ և այլ զարգացման
և մինչև իսկ համալսարան աւարտած կամ
չաւարտածների մասին, որոնք անընդու-
րեւ գտնվելով մի կիսով որոշուել իրանց
կուլման տարաբնու կենցաղի մէջ համաձայն
իրանց ստացած ուսման և մասնագիտու-
թեան հետադիմութեան անցնում են ուսուց-
չական ապագայից և հայ ուսուցչի անուն

տակ սքողում իրանց անընդունակութիւնը
և ժամաւոր անանկութիւնը գոյութեան կուր
մէջ:

Իսկ թէ ինչ է լինելու այդ տեսակ ու-
սուցչիների գործունէութեան արդեւորը,
այդ արդէն հասկանալի է ամենին, նոյնիսկ
ուսուցչի կուրում չը կրող անհատին էլ:

Տողերիս գործը ունի է Ներսիսեան զբաղ-
րոցում և համարձակ կարող է արել որ
եօթը տարվայ ընթացքում ունենել է եօթն
տեսակ տեսուչ և եօթնամասուն տեսակ ու-
սուցչի:

Մեր զարգացման զուրկ են ձեռնհաս ու-
սուցչիներէ, հայ ուսուցչութիւնը իր մաս-
ւոր պարտաւարտութեամբ չէ կանգնած
իր կոչման բարձրագոյն վրայ, չէ կայե-
րած հեղինակութիւն և վարկ ոչ թէ միայն
չըլապատողների, այլև աշակերտների մէջ:
Անա այս անհաս զանգուստներ ենք առա-
ւարակ լսում ամեն կողմից:

Սակայն ով է մեղաւորը: Ինչու մինչև
օրս առաւ չեկաւ հայ ուսուցչական կարգ,
որն, իբրեւ կողմը, ձէր ու ծաղիկը և տար
արժանաւոր պատուներ: Միջաւորը ինքը
հասարակութիւնն է և այն մարմինները,
որոնք կոչված են հսկելու մեր զարգացման
բարեկարգման գործին:

Ինչու մինչև օրս հայ ժողովուրդը չը
ստեղծեց այն հնարաւորութիւնները և պաշ-
տանները, որոնք առաւ բերելին հայ ու-
սուցչիների կարգ, այսինքն բազմամաս
փորձելու և ձեռնհաս ուսուցչիների գտնել
մի փորձարկել խումբ, որն, աստիճանաբար
ստուգանալով, մասնակարգեր մեր զբաղ-
րոցներին իսկապէս ուսուցչիներ և ոչ թէ
այնպիսիներն, որոնց համար կարելի է
տանի լեզու մարդ չը դառնա, գտնէ ուսուցչի
դարձանք:

Իսկ ինչ պէտք է անել ստեղծելու համար
ուսուցչական կարգ և կամ ունենալու լաւ
ուսուցչիներ:

Այդ բանի համար ամենից առաւ պէտք
է գնահատել և ապահովել հայ ուսուցչի
ծառայութիւնը:

Մեզ մաս ուսուցչական ծառայութիւնը
ոչ ըստ արժանւոյն գնահատուում է և ոչ էլ
որեւ միջնակարգ քան խոստանում ապա-
գայի համար:

Ժամանակ է վերջապէս մի կողմ նետել
այն պահանջը, թէ հայ ուսուցչի, իբրեւ
աղքատը, հայրենաւոր և այլն և այլն,
պարտաւոր է ամեն գիշերի ու նիւթական
գործողութեան դիմանալ:

Այո, հայ ուսուցչի պէտք է գաղափարա-
կանը գերադասէ նիւթականից, սակայն
նրան վիճակված զրկանքներն և դժուարու-
թիւնները չը պէտք է անցնեն մարդկայ-
նի սանձանիներից և ստորագրեն ուսուցչի
անձնաւորութիւնը և նրա կոչման արժա-
նապատւութիւնը:

Եւ շատ ուրախ եմ, որ «Մշակի» ա-
ռաջնորդողները մասնաւորեցին մեր ու-
սուցչութեան ամենացաւառ և մեր զարո-
ցական յետամնացութեան զլխաւոր և էա-
կան պատճառը, այն է՝ հայ ուսուցչի անա-
պահովութեան վրա:

Իսկ երբ, ինչպէս լրագրողները հարգե-
ցին, այդ նոյն խնդրից այժմ դարձել է
Վեհափառի հոգատարութեան առարկան,
յոյս կարելի է տածել որ գտնէ ապագայու-
թիւն կամ այն միջոցով հարաւոր կը լինի
գէթ ժողովուրդիս բարեբեղ՝ հայ ու-
սուցչի ապահովութեան պայմանները:

Նախ պէտք է ստեղծել ուսուցչի համար
տնտեսական-նիւթական տեսակէտից առ-
նելի պայմաններ, որոնք հնարաւոր դարձ-
նէին համեստ, ինտելիգենտ մարդուն վաղի
կենցաղ վարելու և ապա միայն պահանջել
հայ ուսուցչից և գիտութիւն, և փորձա-
նութիւն, և հմտութիւն մասնավարժական
ապագայի վրայ, և գոյափարականութիւն
և այլն:

Այժմ շատ նշանակալից է, որ մեր պար-
բերական մամուլը աւագագոյն ներկայա-
ցուցիչ հեղինակուր «Մշակը» առաւ միջն
և հերթական դարձրեց հայ ուսուցչի ապա-
հովութեան խնդիրը և մնում է այժմ, որ

տախարակի վրա—անբաւ հացաղաղտ և ան-
սահման արտադրութիւն, որ գետ, առու և
լճացած ջրամարմինը կարծես մշտադաւալ
են պահպանում այդ անհուն տախարակ
տարածութիւնը, հալիւ ուրեք անձնանա
եղևջով հիւսիսում, և հալայ կոծիծնելով
կամ կիկլոպեան զագաթներով հարուստ,
իրբեւ առաջաւոր կարգապետներ երկնադող
շղթային, Փորձեթեան կախարդային լեռ-
նաշխարհին:

Ով գտնէ պատմութիւնը, նրա աչքի ա-
ռաւ յայտնի բացվում է էջը հնորոգտեան
Սկիւթիների Սարմատների Զնորաւոր հօր-
դանների, բանակների, հուսկ Զոնների, Ա-
լանների, Թաթարների, որոնք այդ ջրուս-
տառապալարներում որջացած, իբրեւ ամենա-
յարմար բանակատեղում, այդտեղից արշա-
ւառ էին շէն աշխարհներ, յետագայում,
աւարաւարում, աւարակում ու զարգաւա-
նում՝ նորից կողմնակալ շղթայի ետև ամ-
բանում:

Եւ Եւրոպայից էլ վերադարձ անում, որ
ընտելան և արուստը ձեռն է ձեռն են ըն-
թանում, և ուր արուստը ճիւղն է անում,
երբ ձեռնան է յեղափոխել ընտելանը բառ
իր գեղապիտանակ ճաղային Արևելայի
Բնութեան այդ գեղապիտան խոստումը,
իրբ երկնադողի ակաւորներով լեռնած մի
մասանի, կամ լանշարաւոր օդանանակ
շողորում է և զուարճանքում աչքը բայց

հոգեւոր բարձր իշխանութիւնը հասարակու-
թեան աշակցութեամբ, եթէ ոչ հատարեա-
պէս գտնէ մի որոշ չափով լուծէ այդ խնդ-
րից զրկան կրողով:

Մեր զարգացման իրաւական և ուսումնա-
կան մասը ծրարվում և որոշ պայմաններով
առաջարկվում է կառավարութիւնից կաթո-
թողիկոսին, իբրեւ մեր զարգացման աշ-
տնորդին: Կաթոթողիկոսը, իր հաստա-
թիւնը տալուց յետոյ զարգացման ծրա-
գրին, գործադրել է տալիս մեր զարգաց-
ման այդ ծրարները որին փոփոխել կամ ո-
րից շեղուց անել մեղաւոր չէ կախված:
Իսկ զարգացման տնտեսական մասը և ու-
սուցչական ծառայութեան ու վարձատրու-
թեան խնդիրը վերաբաշխվում է մեր հոգե-
ւոր բարձրագոյն իշխանութեան: Ուրեմն
և ուսուցչի տնտեսական-նիւթական վիճա-
կը միայնամասն կախված է նրանից, և շատ
ու շատ անօթարեւ կը լինի մի հասարակու-
թեան համար, եթէ նա իր ժողովրդական
ուսուցչին պահէ կիսաբաղք և անապահով
գործութեան մէջ:

Մինչդեռ ամեն մի կուլտուրական ժողո-
ւուրդ պարճեցում է իր լաւ կազմակեր-
պած ժողովրդական զարգացման, որի ապա-
հովութեան խնդիրը կարգում է իւրաքան-
չիւր համայնի հոգատարութեան զլխաւոր
առարկան: Իսկ անկարելի է երևակայել մի
լաւ ժողովրդական զարգացման անապահով
և բաղդի բերմունքի մասնակալ ուսուցչի:

Իմանալու համար թէ ինչ դեր է կատա-
րում ժողովրդական ուսուցչի ազգերի ա-
ռաջարկութեան ուղիքի վրայ, բաւական է
հենց միայն ծանոթանալ Գերմանիայի և
Եւրոպայի վերածնունդի պատմութեան
հետ, համադրելու համար որ ժողովրդական
ուսուցչի՝ աչքի չընկնող համեստ, անհիւս-
տելի գործունէութիւնը հանդիսանում է զո-
յութեան կուր մէջ ազգերի ինքնապաշտպա-
նութեան ամենագործը գործունէրէց մէկը:

Սակայն ինչպէս և ինչ միջոցներով հնա-
բաւոր է հայ ուսուցչութիւնը ապահովել
գտնէ անհանգստեան չափով: Այս վերին
աստիճանի կարեւոր և լուրջ խնդիրն է
կարելի լուծել, չունենալով ձեռքի տակ
մասնաւոր և ճշգրիտ վիճակագրական
տեղեկութիւններ հայ զարգացման ընթացի-
քի և նիւթական և այլ պայմանների
մասին:

«Մշակը» առանձնապէս շեշտեց ուսուց-
չական փոխադարձ օգնութեան գանձարկ
հիմնելու համակարգի զարգացումը: Այդ բա-
նը և հնոյ իրագործելի է և դրամականի
կողմից առանձին գոյութիւններ չի
ստեղծի՝ գործնականապէս իրականացնելու
համար այդ վերին աստիճանի համակարգի
զարգացումը:

Ուսուցչիների փոխադարձ օգնութեան
գանձարկը պէտք է իր դրամական եկա-
մունքները ստանայ մեր զարգացման շաղ-
կալից զարգացման կարելի է բաժանել երեք կար-
գի՝ գիշերական, գաւառական և նահանգա-
կան, նայելով թէ որտեղ է գտնվում զբաղ-
րոցը՝ գիշերական, գաւառական թաղաքում թէ
նահանգական թաղաքում:

Իւրաքանչիւր հայ զարգացման պարտաւոր
է ամեն տարի իր ուսուցչիների թիւ համե-
մատ ուղարկել ուսուցչական գանձարկին
մարդագրութիւն՝ իւրաքանչիւր դաստիարակ հա-
մար զինքնը, եթէ գիշերական զարգաց-
ման թուրքին, եթէ գաւառական է 3-ա-
կան և եթէ նահանգական է 5-ական թուր-
քին: Եթէ ներկայիս, որ մենք ունենք ըն-
դամբը 400 պաշտօնավարող ուսուցչի, ի-
րեց 200 գիշերական ուսուցչիներ, 100 գա-
ւառական և 100 նահանգական թաղաքների,
այն ժամանակ մեր վերը բերած ուսուցչու-
կան գանձարկը համար որոշված առերբը
իւրաքանչիւր տարվայ համար կը հասնի
1200 ր., որից և կարելի է տալ ինքնակեր-
և նպաստների պայմանական կամ անդառ-
նալի կերպով՝ ծերացած, հիւանդութիւնից
ստուգադրող, որեւէ գործադրութիւնից աշխա-
տելու անընդունակ դարձած և այլ պայ-
մաններում:

Ուսուցչական գանձարկի համար մեր

այն բարձր, խորին և խորհրդաւոր վիճա-
րից, այն միջոցները գեղեցիկութիւնը,
որ ամենինքնը աւաւորութեան աղբուրն
են տալիս, մեր ընաշխարհի այս մեղի ու
անպահով գեղեցիկութիւնը նախապէս է հմ
աշխարհ, ըստ այն կորստութեան և օժիված
ու սնուցումով, վարագրված ու ծաղկա-
զարգացած գեղեցիկութիւնը:

Այստեղ հրապարակ կայ. այստեղ խորհր-
դաւոր վիճաբանութիւնը:

Այստեղ զուարթածիմով ֆեաներն են
պար գալիս. սա զէվաների միջնաշխարհն է,
այդ խորհրդաւոր յոյսում մէջ է և լինելիքի
վրայ քողը կայ քաղված:

Այստեղ կարծես ամեն բան կատարված է
կամ կատարման գագաթին վրայ. իսկ այս-
տեղ կատարելի է և սպասումը ծաղիկա-
ման հետաքրքրութիւնը ու շահագրգիռ:

Մեր գնացող, վարչապետից դէպի Բոս-
տով, երկու օր պատասխել էր ուսուցչական
տեսչի: Անապատի տպաւորութիւնը յոգ-
եցնող էր այնտեղ ու տաղտկաբեր, չը նա-
յած լաւ մշակված հացաղաղտներից ան-
տառային պարկերներին: Մի անողը միայն
կերպութիւն, թանձր ու ցած երկնքը տակ
ճնշված, չստեղծել երեւակայութեան այլ ինչ՝
բայց եթէ ընդհանրել տարվ մի աղետա-
ւոր ժողովուրդը, որ թշուառութեամբ բարձ-
ուր մտաւոր, կամ լանշարաւոր օդանանակ
շողորում է և զուարճանքում աչքը բայց

առաջարկած Քաղաքական տուրքը ոչ մի
կերպ չէ կարող ծանրաբեռնել մեր մինչև
կալ ամենապարզագոյն զարգացման և իւ-
րաբանչիւր զարգացման ընթացքում կը մու-
ծէ իրանից հասանելի լուսման ուսուցչական
գանձարկը, գիտաբանիցով այն վստմ մար-
դասիրական գագաթները, որի համար գո-
յութիւն է ունենալու ուսուցչական գան-
ձարկը:

Անշուշտ և կը գտնվեն հարուստ բարե-
գործ անհատներ, որոնք դրամական նու-
րաբարութիւններ անկիւն չեն ստանայ և
հայ ուսուցչիների փոխադարձ օգնութեան
գանձարկի պէս գեղեցիկ ֆիլանթրոպիկ
հաստատութիւն:

Ոչ պակաս կարեւոր է նաև հայ ուսուցչի
ծառայութեան ապահովութիւնը ընթացիկ,
սովորական պայմաններում:

Եթէ ներկայումս անհայտ է այդպիսի
հիմնական միջոցների գործադրումը, գո-
նէ անհրաժեշտ է և հնարաւոր հետեւելու:
Նախ՝ սահմանել մեր զարգացման համար գա-
սադին միջնակարգ բանակը օրինակ՝ գիշերական
զարգացման համար 20 ր., գաւառական թաղաքի
զարգացման համար 30 ր., և նահանգական թաղա-
քի զարգացման համար 40 ր., երկրորդ՝ պահել
պաշտօնավարող ուսուցչիների ծառայու-
թեան ցուցակը (ФОРМУЛЯРИИ СПИСОКЪ),
որից յայտնի կ'ընդ հարմ զարգացման, թէ
մի որտեղ և քանի տարի է ծառայել և
ինչ արդիւնք է տալիս: Համաձայն ծառա-
յութեան ցուցակի, ուսուցչի կարող է
ստանալ աւագ ուսուցչի կամ տեսչի
պաշտօն, տնտեսական զինքնուր գիշերական տա-
րիներով ծառայութեան յոյսով դասաւարկան
կամ նահանգական թաղաքի զարգացման և այլն,
և ընդհանրապէս:

Մեր այս յօդուածում բերված առաջարկ-
ներով ուղարկ ենք խնդրել լուսաւորանալ
լինել սկզբունքային և իրագործման հնչ-
ւորական տեսակետից և այդ պատճառով
էլ չենք պնդում ոչ մեր առաւ բերած թեւ-
րեւ քանակի վրայ, որոնք կարող են փո-
փոխվել ոչ էլ մեր առաջարկները կատա-
րելութեան վրայ:

Ա. Նաղարէթեան

ԵՒԼԱՌ-ՇՈՒՆԻ ԵՒԿԱՌՈՒՂՈՒ ՇՈՒՐՁԸ

Ով շուրջից է ով գէթ իր մամլանոց
ճանաչում է Շուշին, անշուշտ անձնու-
թեամբ օգտանում է տեսնել գոմշի սայլերի
տեղ Սահմաններ շուրջապիւր, որը դիւրու-
թեան պիտի տայ ապագային այս սուպիլ
հանապարհօրութիւնից, որին ենթակայ են
նկնել և են քաղաքացիներ թէ գիշերական, հա-
րուստ ու աղքատը և Շուշու ամառային
այցելու հիւրերը:

Վարդը է որ երկաթուղու հարցը կեն-
սական է դառել, սակայն մինչև այսօր մի-
այն ցանկութիւններ են լսվում, իսկ իրա-
կան ձեռնարկը մնում էր դարձեալ ճացը:
Երկաթուղին Դարբասից դիւրի պարկը
նոր կեանք, որը անպիսի գնահատելի է մեր
թանկագին ժողովուրդին համար:

Մ. Մարութեանները, որ ներկայումս
նախաձեռնող կազմակերպում է այդ խիստ կա-
րեւոր գործը, վերջինս գեանդել է «Մշակի»
152-րդ և 153-րդ համարներում բաւական
երկար բացատրութիւն այդ խնդրի առիթով:

Ով ճանաչում է Մ. Մարութեանների հե-
ղաբար ընտանեկան և համարող ու-
գին, անշուշտ կը զգայ, թէ որքան վրշտ
են պատճառել նրան գնապաւն թիւր և դէմ
թանկագին ժողովուրդին համար:

Մ. Մարութեանները, որ ներկայումս

նախաձեռնող կազմակերպում է այդ խիստ կա-

րեւոր գործը, վերջինս գեանդել է «Մշակի»

152-րդ և 153-րդ համարներում բաւական

երկար բացատրութիւն այդ խնդրի առիթով:

Մ. Մարութեանների հեղաբար ընտանեկան և համարող ու-

գին, անշուշտ կը զգայ, թէ որքան վրշտ

են պատճառել նրան գնապաւն թիւր և դէմ

թանկագին ժողովուրդին համար:

